

S-Kryoglobulin

Bakgrund

Kryoglobuliner är proteiner som precipiterar när de kyls och ånyo löses vid uppvärmning. Kryoglobuliner kan klassificeras som Typ I (monoklonala bestående av IgG, IgM, IgA eller i sällsynta fall, fria lätta kedjor); Typ II (blandade, två eller flera immunglobuliner varav en är monoklonal); eller Typ III (polyklonala). Monoklonala kryoglobuliner är associerade med myelom, makroglobulinemi, lymfoproliferativa sjukdomar och benign monoklonal gammopati. Typ II och III ses bl.a. vid essentiell kryoglobulinemi, vid autoimmuna sjukdomar och vid vissa infektioner fr.a. hepatit, lues och mononukleos. Analysen är motiverad vid utredning av vaskulär purpura, artralgi, glomerulär skada, oklara neurologiska symtom samt Raynauds fenomen. Analysen S-Kryoglobulin ger svar på om kryoglobulin är påvisbart eller ej. Analysen medger ej klassning av påvisat kryoglobulin.

Svar/Tolkning/Bedömning

Svar anges som någon av nedanstående kommentarer:

- Ej påvisbart, inget precipitat.
- Påvisbart, svagt precipitat. Kryokrit < 3 % efter centrifugering.
- Påvisbart precipitat. Kryokrit X % efter centrifugering.

Metodik/mätprincip

Immunglobuliner bildar ibland polymerer med relativt fast bindning vid låg temperatur. Polymererna kan dels vara komplex mellan IgG av olika klasser, dels äkta polymerer. Förekomsten av kryoglobulin bedöms genom enkel okulär besiktning och efter centrifugering i cryocritrör. Analysen är ett relativt ospecifikt prov på abnorm Ig-sammansättning.

Interferenser och felkällor. Ej fastställd.

Mätområde. Ej fastställd.

Detektionsgräns. Ej fastställd.

Spårbarhet. Saknas.

Mätosäkerhet. Ej fastställd.

Referenslitteratur

1. Siagris D. Et al. Cryoglobulinemia and progression of fibrosis in chronic HCV infection: cause or effect. J. Inf. 2004; 49:236-241.
2. Brouet J-C Clauvel JP, Danom F, et al. Biologic and clinical significance of cryoglobulins. A report of 86 cases. Amer J Med 1974; 57: 775
3. Letendre, L and Kyle, R.A. Monoclonal cryoglobulinemia with high thermal insolubility. Mayo Clin.Proc 1982; 57: 629.